

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Ladislavem Hejtmánkem ve věci

žalobce: **R.K.**
zastoupen advokátkou Mgr. Terezou Bártovou, LL.M.
sídlem Španělská 2, Praha

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. listopadu 2025, č. j. MPSV-2025/237213-913,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 27. listopadu 2025, č. j. MPSV-2025/237213-913, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 12 270 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce, Mgr. Terezy Bártové, LL.M.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a žalobní argumentace

- [1] Žalobci byl dne 27. 11. 2024 Úřadem práce České republiky – Krajská pobočka pro hlavní město Prahu (dále též „*prvostupňový orgán*“) přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (výrok č. 1), rozhodnutím s č. j. 2390194/24/AB (dále též „*prvostupňové rozhodnutí*“). Nárok byl přiznán zpětně ode dne 1. 7. 2024 trvale (výrok č. 2).
- [2] Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí brojil odvoláním, jelikož měl za to, že jeho postižení nebylo vyhodnoceno v souladu se skutečným zdravotním stavem. K podanému odvolání vydal žalovaný dne 27. 11. 2025 napadené rozhodnutí, kterým žalobcovo odvolání zamítl a rozhodnutí potvrdil. Současně změnil prvostupňové rozhodnutí ve výroku č. 2 tak, že se nárok přiznává ode dne 8. 11. 2024 trvale.
- [3] V podané žalobě se žalobce vymezuje vůči závěru žalovaného, že jeho zdravotní stav odpovídá středně těžkému funkčnímu postižení. Má za to, že se jedná o těžké funkční postižení ve smyslu § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*zákon o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením*“). Uvádí, že mu byla diagnostikována XXX.
- [4] Závěry žalovaného dle žalobce představují jen formální přijetí závěrů Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „*posudková komise*“ nebo „*komise*“), které uvedla ve svém posudku ze dne 18. 9. 2025. Komise však neposkytla dostatečné odůvodnění ve vztahu k vyhodnocení žalobcova funkčního postižení jako středně těžkého. Žalobce upozorňuje, že sama komise přitom hovořila o existenci spasticity, o výrazných poruchách hybnosti, o možnosti chůze jen s oporou a rovněž o poruchách koordinace. Z toho důvodu shledává nelogickým, že výše uvedené poruchy nevedly posudkovou komisi k závěru o přítomnosti těžkého či dokonce zvláště těžkého funkčního postižení žalobce. Odkazuje na podrobný popis svých obtíží, který uvedl v rámci podaného odvolání. Uvádí, že „*běžné denní situace jako je cesta od parkoviště ke vchodu do budovy jsou pro něj hraniční až nevládnutelné*“. V této souvislosti odkazuje na lékařskou zprávu z neurologie ze dne 20. 6. 2025.
- [5] Žalobce dále namítá opomenutí významného funkčního omezení v oblasti stabilizace těla, koordinace, jemné i hrubé motoriky a orientace v prostoru ze strany posudkového lékaře, které podle jeho názoru plynou právě z jeho kvadruspasticity. Uvádí, že ze zdravotnické dokumentace vyplývá (a to opakovaně) závěr o závažném narušení jeho rovnováhy a koordinace. V důsledku toho xxx. Zmiňuje také, že v roce 2023 byla závažnost a neměnnost jeho diagnózy potvrzena specializovaným pracovištěm v Izraeli. Ani výše uvedené skutečnosti však žalovaný nerefletoval. Ve vztahu k této námitce dává žalobce k důkazu výše uvedenou lékařskou zprávu z neurologie z 20. 6. 2025 a dále také lékařskou zprávu z rehabilitace ze dne 10. 7. 2025 a lékařskou zprávu z neurologie ze dne 23. 10. 2023.

- [6] Žalobce namítá rovněž vady samotného posudku, když uvádí, že tento postrádá úplnost a přesvědčivost, a to obzvláště ve vztahu k jeho výslovným námitkám týkajícím se omezení mobility, rizika pádů a neschopnosti pohybu ve venkovním prostoru. Z toho žalobce vyvozuje rozpor s judikaturou Nejvyššího správního soudu, zejména s rozsudky ve věcech sp. zn. 5 Ads 238/2024, 8 Ads 72/2024, 10 Ads 19/2020 či 2 Ads 189/2024. Ve vztahu k tzv. konkrétnímu funkčnímu dopadu postižení odkazuje na rozsudek ve věci sp. zn. 3 Ads 119/2013. Rovněž shledává, že žalovaný svým postupem jednal v rozporu s principem materiální pravdy zakotveným v ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále též „*správní řád*“), když neposkytl v odůvodnění napadeného rozhodnutí vysvětlení, z čeho pramení jeho závěr o středně těžkém funkčním postižení a žalobcově schopnosti pohybu a orientace.

II. Vyjádření žalovaného

- [7] Ve svém vyjádření žalovaný ve vztahu k žalobcem namítanému splnění podmínek pro funkční postižení vyšší závažnosti uvedl, že dle závěrů posudkové komise nebylo možné zařadit žalobcovo postižení pod odst. 2 písm. n) přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále též „*vyhláška č. 388/2011*“), jelikož „[n]ebylo zjištěno postižení na úrovni mnohočetných hybných komplikací typu rigidity, hypokinézy, tremoru, ataxie, mimovolných pohybů neurodegenerativního onemocnění“. Zároveň bylo vyloučeno také podráženo pod odst. 3 písm. n) přílohy č. 4 téže vyhlášky, z toho důvodu, že se nejednalo o „*postižení funkčně srovnatelné s neurodegenerativní[m] postižením a akinézou, mnohočetnými velmi těžkými hybnými komplikacemi a těžkými neuropsychickými projevy*“. Žalobcův zdravotní stav totiž nevykazuje výše popsané projevy.
- [8] Zdravotní dokumentace žalobce nenaznačuje „*ani další celkově těžké omezení pohybového aparátu z hlediska funkčního dopadu na pohyblivost*“. Dolní končetina nevykazuje ztrátu opěrné funkce, nevyskytují se ani parézy celých končetin. Ve vztahu k horním končetinám je spastické postižení referováno dominantně a výrazně na akrech. Také žalobcova páteř nebyla shledána těžce funkčně postiženou s dalším korelujícím těžkým neurologickým nálezem. Zjištěno nebylo ani revmatologické postižení, které by odpovídalo kritériím těžkého funkčního postižení pohyblivosti. Žalovaný rovněž zdůrazňuje, že při posuzování žalobcovy chůze (co do jejího způsobu a dosahu) zohledňovala posudková komise skutečnost, že žalobce používá k chůzi opěrné pomůcky, jde pomalejším tempem, musí dělat přestávky a jeho dosah je tak omezený.
- [9] Dále uvádí, že žalobcem odkazované nové lékařské zprávy (lékařská zpráva z rehabilitace ze dne 10. 7. 2025 a lékařská zpráva z neurologie ze dne 20. 6. 2025) byly dodány až v době, když byl posudek vypracován, a to přesto, že komise žalobce výslovně vyzývala k doplnění. I přesto se obsahem těchto zpráv zabýval předseda posudkové komise. Dospěl však k závěru, že „*vzhledem k XXX*“ tyto nemohou ovlivnit již dříve formulovaný závěr obsažený ve vypracovaném posudku.
- [10] Žalovaný tak shledal, že žalobcův zdravotní stav byl posouzen úplně, objektivně a přesvědčivě. Byly vzaty v úvahu všechny zjištěné skutkové okolnosti. Posudková komise rovněž přihlédla k dodatečně předloženým lékařským zprávám, ačkoli tyto byly dodány se zpožděním. Dle názoru žalovaného posudková komise

poskytla vysvětlení, na základě jakých důvodů dospěla k závěru o nemožnosti podřazení žalobcova postižení pod odst. 2 přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011.

III. Obsah správního spisu

[11] Ze správního spisu plyne, že žalobci byl dne 16. 1. 2018 přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením typu „ZTP“ s platností trvale. O změnu nároku žalobce požádal dne 1. 7. 2024. Povinný subjekt rovněž sám zjistil změnu stupně žalobci přiznaného nároku na daný průkaz. Z toho důvodu přistoupil dne 8. 11. 2024 k zahájení řízení o změně nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením, a to z moci úřední. Toto řízení následně spojil s řízením, které inicioval žalobce podanou žádostí. Žalobce nevyužil možnosti vyjádření se k podkladům rozhodnutí vyplývající z § 36 odst. 3 správního řádu. Oznámení o zahájení řízení o změně nároku si převzal dne 8. 11. 2024. S ohledem na žalobcovo nevyjádření se k podkladům prvostupňový orgán považoval důkazní prostředky za úplné, objektivní a přesvědčivé.

[12] Z posudku komise ze dne 18. 9. 2025 vyplynulo, že se v žalobcově případě jedná o „zdravotní stav neuvedený v příloze č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., ve znění vyhlášky č. 388/2013 Sb. a vyhlášky č. 57/2020 Sb., ale svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v bodě 1 písm. k) citované přílohy, nejde o zdravotní stav uvedený v bodě 3 nebo 2 citované přílohy, ani o zdravotní stav, který svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v bodě 3 nebo 2 citované přílohy“. Komise vycházela ze zprávy žalobcova praktického lékaře ze dne 2. 10. 2024. Zabývala se rovněž obsahem vyjádření [akutní neurologické] ze dne 30. 6. 2023 a zprávou neurologa ze dne 8. 4. 2024. Na základě těchto podkladů komise shledala „podstatné omezení schopnosti pohyblivosti na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti“, avšak zároveň došla k závěru, že „u posuzovaného nicméně není zjištěno postižení na úrovni mnohočetných hybných komplikací neurodegenerativního onemocnění (...)“. Nejistila „ani další celkově těžké omezení pohybového aparátu z hlediska funkčního dopadu na pohyblivost dle kritérií platné legislativy. Není zjištěno postižení na úrovni ztráty funkce dolní končetiny se ztrátou opěrné funkce. Nejsou zjištěny ani takové parézy na úrovni končetin jako celků, spastické postižení horních končetin je referováno dominantně a výrazně na akrech (...)“.

[13] V návaznosti na vyrozumění o právu vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí zaslal žalobce dne 31. 10. 2025 své písemné námítky. Rovněž dodal přílohy a v nich obsažené lékařské zprávy. Ačkoli již byl předtím zdravotní stav žalobce komisí posouzen, zabývala se tato žalobcem nově zaslanými lékařskými zprávami. Dne 11. 11. 2025 následně poskytla žalovanému své stanovisko. V něm uvedla, že „u posuzovaného bylo zjištěno postižení, nikoli však takové, aby bylo možno hodnotit více než dle ustanovení § 34 odst. 2, nadto je hodnoceno k rámci uvažovaného časového horizontu kritéria dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu i co do tíže, tedy nikoli jen k obdobím případně zhoršení celkového stavu, kdy může dojít k akcentaci obtíží vycházejících ze základního postižení“.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

[14] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu

(ustanovení § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvažil takto. Žaloba je důvodná.

- [15] Dle bodu 1 písm. k) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 platí, že „[z]a podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy – neurodegenerativní postižení s pohybovou chudostí, poruchou posturální stability, slabostí dvou končetin a podstatným snížením dosahu chůze“
- [16] Dle ustanovení § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením platí: „Nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) má osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. (...)“
- [17] Dle ustanovení § 34 odst. 3 téhož zákona platí: „Nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. (...)“
- [18] Soud na tomto místě uvádí, že sám nedisponuje potřebnou odborností k posouzení zdravotního stavu žalobce. Z toho důvodu soud nehodnotí věcnou správnost vyhotoveného posudku (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013–20, nebo ze dne 7. 1. 2015, č. j. 3 Ads 114/2014 – 21).
- [19] Z obsahu správního spisu plyne, že žalobci byl již v roce 2018 přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“, a to od 1. 9. 2017 trvale. Jednalo se o rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 16. 1. 2018, č. j. 228608/18/AB. V odůvodnění daného rozhodnutí se uvádí, že žalobce měl dle posudkového zhodnocení trpět těžkým omezením funkce dvou končetin. Podmínky nároku na průkaz ZTP byly žalobcem naplněny, jelikož z posudkového závěru vyplynulo, že je přítomno „[p]odstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti nebo orientace“. Z napadeného rozhodnutí (ani z posudkové dokumentace) však vůbec nevyplyvá, z jakého důvodu nyní došlo ke změně posouzení stupně postižení ve vztahu k původnímu zhodnocení. Z podané žaloby je patrné, že žalobce namítá pouze zhoršování svého zdravotního stavu, nikoli tedy zlepšení. Není proto možné zjistit, v čem žalovaný (resp. posudková komise) spatřuje takové zlepšení zdravotního stavu žalobce, které by vedlo ke změně nároku na průkaz typu „TP“. Rovněž se žalovaný nezabýval posudkem vydaným v původním řízení, v němž byl žalobci přiznán nárok na průkaz ZTP, a nezdůvodnil, proč v daném posudku obsažené závěry nejsou dle jeho názoru již nadále použitelné. V této souvislosti soud odkazuje například na rozsudek Nejvyššího správního soudu

ze dne 26. 6. 2019, č. j. 8 Ads 331/2018-37. V bodě 17 daného rozsudku se v souvislosti s nutností zdůvodnit změnu nároku na průkaz uvádí: „*Je-li však někdo držitelem průkazu ZTP, tím spíše jsou v případě posuzování jeho žádosti zvýšené nároky na vysvětlení toho, z jakého důvodu jeho zdravotní stav již nadále neodpovídá podmínkám k získání průkazu s tímto symbolem. Úkolem žalovaného tak bylo zdůvodnit, k jakým konkrétním změnám odůvodňujícím nepřiznání průkazu ZTP v mezidobí došlo (...).*“ Soud má tyto závěry za příléhavé i v nyní posuzované věci, kde ze strany žalovaného zcela absentuje jakékoli vysvětlení výše popsané změny posouzení zdravotního stavu žalobce. Žalovaný rovněž netvrdil ani změnu příslušné právní úpravy, v důsledku níž by za zpřísněných podmínek nebylo žalobci již nadále možné nárok na průkaz „ZTP“ přiznat. K výše uvedenému lze dále odkázat také na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28. 11. 2025, č. j. 56 Ad 4/2024-134 (body 40-42) či na rozsudek zdejšího soudu ze dne 26. 7. 2024, č. j. 20 Ad 1/2023 – 28 (body 37-39).

[20] Soud tak shledal, že zdůvodnění změny posouzení zdravotního stavu žalobce představuje významnou skutečnost pro rozhodnutí v dané věci. Jelikož však tuto žalovaný zcela pominul, zatížil své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Dále je rovněž přítomna vada řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., jelikož byl nedostatečně zjištěn skutkový stav (předmětný posudek totiž představuje zároveň i skutkový podklad).

[21] Soud se dále krátce vyjádří i k dalším žalobním námitkám. Avšak z důvodu, že je napadené rozhodnutí rušeno pro vady řízení dle § 76 odst. 1 s. ř. s., soud následující skutečnosti pouze konstatuje.

[22] V rámci posudkového zhodnocení je uvedeno, že „[k]omise při hodnocení chůze vychází i z chůze s dopomocí opěrných pomůcek, i v pomalejším tempu či s přestávkami“. Z obsahu správního spisu se soud seznámil s emailovou komunikací, která probíhala mezi předsedou posudkové komise MUDr. JUDr. Jindřichem Šmídem, Ph.D., a úřední osobou žalovaného. V emailové zprávě ze dne 11. 11. 2025 předseda komise uvádí své zhodnocení žalobcem později dodaných dokumentů, které nemohly být zhodnoceny v rámci vypracovaného rozsudku ze dne 18. 9. 2025. K nově dodané dokumentaci uvádí: „[D]le mého názoru by nemělo vliv na výsledek posouzení, ať již XXX“.

[23] Soud má za to, že však ani z jedné z výše citovaných pasáží nevyplývá, jak konkrétně komise posuzovala žalobcem namítanou obtíž vyznačující se XXX. Z posudku ani ze zhodnocení později doložených dokumentů rovněž neplyne, jak byla hodnocena XXX. Žalobce v podané žalobě neuvádí žádný přesný údaj, avšak namítá (bod 10 žaloby), že „běžné denní situace jako je cesta od parkoviště ke vchodu do budovy jsou pro něj hraniční až nevládnutelné“. Z obsahu správního spisu vyplývá, že tuto námitku žalobce vznášel již v rámci svého vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 30. 10. 2025, v němž zdůrazňoval následující obtíže – XXX. Následně v něm popisoval i praktické dopady svých obtíží. V posudku rovněž není reagováno na údaj o maximální délce trasy, kterou je žalobce schopen ujít, obsažený v lékařské zprávě z rehabilitace ze dne 10. 7. 2025. Předseda komise přitom v rámci zhodnocení dodaných podkladů uváděl, že právě tato zpráva z rehabilitace byla jedním z pramenů, ke kterým bylo přihlíženo.

- [24] Ve vztahu k žalobcem namítanému porušení zásady materiální pravdy vyplývající z ustanovení § 3 správního řádu soud uvádí, že s ohledem na shledané důvody ke zrušení napadeného rozhodnutí spočívající v jeho nepřezkoumatelnosti a v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu nebyly naplněny požadavky zakotvené v ustanovení § 3 správního řádu, podle něhož platí, že „[n]evyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2“. Soud shledal přílehlavými i žalobcovy odkazy na judikaturu Nejvyššího správního soudu, které hovoří o povinnosti posudkové komise jednoznačně a konkrétně zdůvodnit své závěry. Posudek totiž neobsahoval výše popsané zdůvodnění změny posouzení klasifikace žalobcova zdravotního postižení.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

- [25] Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí je zatíženo vadami řízení, konkrétně nepřezkoumatelností spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a nedostatečně zjištěným skutkovým stavem. Proto postupoval dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., napadené rozhodnutí výrokem I. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný je dle ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán výše popsaným právním názorem zdejšího soudu.
- [26] Soud v dané věci rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť postupoval podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., navíc účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s.).
- [27] Výrokem II. soud rozhodl o nákladech řízení. Tento výrok je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že v řízení měl plný úspěch žalobce, rozhodl soud, že je žalovaný povinen žalobci zaplatit náklady řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- [28] Náklady žalobce za řízení o žalobě jsou tvořeny dvěma úkony právní služby spočívajícími v přípravě a převzetí zastoupení a sepsání žaloby [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], přičemž za každý z nich náleží částka 4 620 Kč [§ 7 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a paušální náhrada hotových výdajů v částce 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Za řízení o žalobě tak zástupci žalobce náleží odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 10 140 Kč [2 x (4 620 + 450)]. Jelikož je zástupkyně žalobce plátcem daně z přidané hodnoty, náleží do nákladů řízení také částka odpovídající sazbě daně ve výši 21 %. Výše uvedená částka je tedy navýšena o 2 130 Kč (0,21 x 10 140). Celkové náklady za řízení o žalobě tak činí 12 270 Kč.
- [29] Od soudního poplatku byl žalobce osvobozen ze zákona na základě ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha dne 6. května 2026

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
samosoudce